

[Eiler Jensen.]

at et eller flere Fag i Konflikt kan betyde en Oprulning af hele Fronten. Derfor er og bør der være Fællesskab i hele den faglige Arbejderbevægelse. Nu hvor vi stiler hen mod en fælles Udløbstid, stiler henimod Samarbejde om Forhandling i Fagene, henimod at centralisere, henimod at staa Last og Brast, tror jeg ikke, at Fagbevægelsen vil være tjent med en Opdeling paa disse Omraader. Jeg tror, det vilde være at lefle for de egoistiske Tilbøjeligheder, der kan være inden for visse Favoritfag.

Hvad angaar Afstemningsreglerne, erkender jeg, at § 7's Regler ser noget indviklede ud, men til Gengæld bruges disse Regler saa godt som aldrig. Man vil antagelig sjældent komme til at bruge dem i Fremtiden, saa man kunde naturligvis sige: naar det er saa sjældent, de bruges, kunde man i og for sig godt undvære dem! § 8's Regler er derimod ikke indviklede. De giver, som jeg har skildret det, Adgang til frit at vælge mellem Urafstemning og kompetent Forsamling. De samvirkende Fagforbund har valgt Urafstemning som Princip: intet Forslag maa komme ud, uden at der er etableret Urafstemning. Hvis man ikke vil benytte sig af den, træder de Regler i Kraft, som jeg lige har omtalt. Der blev over for mig paastaet, at der inden for Fagbevægelsen findes visse Grupper, der spekulerer i en ringe Deltagelse i Urafstemning; saa at et mobiliseret Mindretal kan have en Chance for at blive udslagsgivende. Den Politik har intet med Arbejdernes Interesser at gøre. Det maa paahvile alle, der er interesseret i Arbejdsmarkedets Forhold; at søge at opelske Medlemmernes aktive Deltagelse i Urafstemningen, det er Fremgangsmaaden. Derfor vil jeg egentlig være mest tilbøjelig til at henstille, at de af det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen rejste Spørgsmaal ikke bliver blandet ind i en Stillingtagen til de foreslaaede Ændringer, saa meget mere som Spørgsmaalet angaaende Afstemningen ikke bliver aktuelt før i Marts 1946, medens de fremsatte Ændringer angaaende Overenskomstforhandlingerne haster, da de skal tages i Brug nu. Jeg kan i denne Forbindelse nævne den store Jernindustri, der skal forhandle den 11. i denne Maaned; jeg ved, at der ved disse Forhandlinger vil være Brug for de Ændringer til Loven, som er foreslaaet.

Trods det, jeg har fremført om Fagbevægelsens saglige Indstilling til Spørgsmaalet, om min Skepsis over for Nyttens af Ændringer vedrørende Fællesskabet i Arbejdsforhold, skal jeg erklære mig villig til

paa mit Partis Vegne at indgaa paa en saglig Drøftelse af dette Spørgsmaal, men da det — som jeg flere Gange understregede — haster, beder jeg om, at den Udvalgsbehandling, som jo næppe kan undgaaes, bliver gennemført hurtigt til Gavn for Forholdene paa Arbejdsmarkedet.

Axel Kristensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen, at det er ikke den faste Voldgiftsret, som udpeger disse Mæglingsmænd; den indstiller dem, men det er Ministeren, der udnævner dem. Vi er imidlertid, selv om vi ellers er enige med Hensyn til Loven, alligevel ikke helt enige om, hvilke Egenskaber der kræves for at være Mæglingsmand. Jeg nærester Respekt for de mange dygtige faglige Voldgiftsdommere, vi har, men deres Opgave ligger i Fortolkning af Overenskomstreglerne, som er skrevet af Arbejdsgivere og Arbejdere i Fællesskab, altsaa af Folk fra det praktiske Liv, der ved, hvad Ordlyden af disse Overenskomster betyder for Produktionen. Men at de samme Mennesker skulde have en saadan Viden og Kunnen, at de kan skrive disse Overenskomsters Ordlyd, det er noget ganske andet. Disse Overenskomsters Ordlyd er afgørende for, hvilken Præstation der ydes for den Løn, der gives, og det vil i mange Tilfælde kun med virkelig Sagkundskab kunne skrives af de Mennesker, der dagligt arbejder i det praktiske Liv. Det ser man ogsaa deraf, at ved Overenskomstforhandlinger kan ikke engang en Fagforeringsformand eller Formanden for en Arbejdsgiverforening klare det; for at klare disse Spørgsmaal maa de have Mennesker med fra de forskellige Virksomheder, fra de forskellige Afdelinger inden for Virksomhederne. Og det, der gør os ængstelige for, at man ikke kan finde de helt egnede Folk, er dette, at Opgaven er af en helt anden Art end det, man plejer at stille disse Voldgiftsdommere over for. Deri ligger ikke nogen som helst Kritik af disse Dommeres Kvalifikationer, der hvor de ellers har været anvendt.

At sætte en Embedsmand, der ikke nogen Sinde har haft med praktisk Produktion og Anvendelse af Overenskomstreglerne at gøre, til at være Mæglingsmænd her, for at formidle Modsætninger, det vil jeg meget tvivle paa skulde kunne give Resultater.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at jeg synes ikke, han gav et eneste Argument, kun en Masse Ord. Han kunde lige saa godt have sagt: God-